

**Angeli Cvstodis Ad Hvgonem Grotivm Svper Nvpero Eivs
Carcere Paræneticon**

Hemelaers, Jan

Antverpiae, 1621

Hvgoni Grotio I. C.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70494](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70494)

HVGONI GROTIO

I. C.

CVM nuper ad te, HVGO
GROTI (quando miro quo-
dam commento ceu strata-
gemate, ipse paullò antè cu-
stodia damnas, per excubias
& custodias inimicas, in cu-
stodiâ viatoria, ab ipsis custodiis tuis, sed igna-
ris, ex hostili custodiâ & pœnali carcere elatus
feliciter euasisti, & iam liber Antuerpiam hanc
nostram applicuisti) visendi & congratulandi
causâ accessissem, & pro re natâ, & sermonis,
ut sit, vario cursu, tu Scazontes tuos versus in
solatium tibi caussâq; & carceris socio Hoger-
betio scriptos recitasses, eorumq; etiam copiam
fecisses; incessit me mox lubentia super hoc car-
ceris tui atque felicis ex eo effugij argumento,
simili carminis genere aliquid ludendi, quod ele-
gantissimis tuis versibus si non lepore, saltem
materiâ responderet. Verum cùm in id inten-
denti cogitationem mihi, & iam stylum in ma-
nus sumenti inuentiunculae crescerent ac se dif-

A 2

unde-

⁴funderent; & Scazonis illa claudicatio con-
cina, lasso facilè pænultimæ sedis desultorio illo
Iambi pede, difficulter admodum mihi procede-
ret, & in plusculos se passus seu saltus producere
recusaret; verti modos, & assueti magis, vt sic
dicam, tripudij Iambos, vt minùs fatigandos in
scenam produxi. Hi cursum, vt videbis, lon-
giusculum producere ausi sunt, vnius quem pro-
totâ orchestrâ & caueâ sibi spectatorem audi-
toremq; destinârunt, seu paucorum certè alio-
rum oculis & auribus, vt se probarent animati-
tum & benevolentia stimulis excitati, que ti-
biæ suæ velut modos, ad numeros opportunè &
largiter adhibebat. Qui quidem seu auditor seu
spectator vel vñus, vel saltem primus, cùm tue-
esses; non potui non hunc Lusum arbitrij &
iuris tui facere. Habebis igitur hunc super
VARIO CARCERVM GENERE conceptum,
non ingenij aut doctrinæ, quæ mihi non arrogo,
sed voluntatis in rem & salutem tuam saltem
nostræ propensioris fœtum; eoq; manifestioris,
quò diffusior hic sermo est. Amor enim, vt no-
sti, si minùs esse disertus possit, multiloquio ta-
men gaudet. Quem etiam vel ex hoc probare
possis, quia eo maximè tempore alloquium hoc
produxit, quando nostri Instituti homines, qui

Eccle-

Ecclesia functionibus adscripti sumus , plures
& stata occupationes serieq; differre & deti-
nere fere totos solent : Hebdomadæ quippe illius
ferijs minimè feriatis, quam, ob maxima in nos
Christianos illo anni tempore collata cælitùs
beneficia & charismata, MAIOREM , siue BO-
NAM , siue SANCTAM prisca nuncupatione
indigitamus. Sed & curæ atque amoris in te
Angeli Custodis tui peculiariter hic tesseram
agnosces, quo & ipsum accensum, meo Custodi
hæc ut describenda mihi suggereret (instanta-
neo illo scilicet Angelici sermonis modo , quo al-
ter alteri suæ mentis conceptus pandere solet)
auctorem fuisse vix dubitandum putem. Neque
enim ego (qui ad quattuor vestros, viginti plus
minus versus pangere paraueram, in eo scri-
ptionis & metri genere vix versatus , & si ali-
quando fuisse, arefacta iam pridem per dessue-
tudinem venâ, eorumq; argumentum & velut
oxiognosiæ iam cum Casperio Geuartio , qui
mecum ad te viserat , candidissimo & elegan-
tissimo illo amico communicaueram) tam sat
multos, humilem licet rusticumq; & simpli-
cem, ac minimè cothurnatum sermonem, ad
modulum & morem nempe ac tenuitatem cen-
sus hic & alibi mei, crescente sub ipso stylo &

A 3 manu

6

manu materia, & non gravatae in ordines & numeros suos se aptante, effudisse, nisi omnis Phœbi aut Euterpes loco, Angeli boni suggestio materiem & verba scribenti ferè ex tempore suppeditasset. Leges itaque, sed (quod pacis cor, & serio atque amicè peto) qualis caussas pro tribunali definiturus soles, seposito inolita tantisper consuetudinis, quam Batavia patria nunc habet, & institutionis à puero tibi infusa affectu, vitramq; scilicet aurem vacuam & non præoccupatam adferens agnoscendæ veritati. Tum & hocce, rogem, schemate tibi proposito hæc legere non detrectabis, atque si totidem verbis Angelum tuum diuinâ sed visibili tibi specie iuxta adstantem, amantisimum velut pædagogum, caligantis (quod in re Fidei arduâ, & supra humanum captum ascendentē necesse est) iudicij & intellectus moderatorem, compellantem & instantem tibi coram oculis cernere, auribus blando illo cœlestis oris sono illabentem audire contingere. Que quidem Angelicæ visitationis familiaritas ut multis è Sanctorum numero contigit, ita peculiariter & frequenter nobili virgini & martyri Cæcilia, itemq; sanctæ Franciscæ viduæ, Romanis, & nostræ, passionibus Christi Domini per triginta tres annos

confor-

conformatissimæ virginis & populari S. Lyd-
vvi Sciedamensi; quas & mentis puritas, &
mundi solidus contemptus, & flagrans amor
Dei hæc Angelicæ visionis familiaritate olim
& nuper dignas fecit. Atque utinam ea vis An-
gelicæ huius Parænos sit, ut (quod est Ora-
tore tanto dignum) non apposite tantum, sed
efficaciter etiam ad persuadendum & dixisse,
& auscultatus esse possit. Faxit Deus; teq; re-
ducem Ecclesiæ suæ, & in eâ nobis clementer
sistat, Dominus ille Redemptor tuus & meus;
qui & ex omnibus carcerum periculis ani-
mam tuam liberasse videtur, ut tute iuris iam
tandem tui factus, & voluntatem sub eius lege,
sponsaq; eius Ecclesiæ, & intellectum sub Re-
gulâ traditæ & propagatæ cælo Orthodoxæ
Catholicæ Fidei, & memoriam sub accepto-
rum agnitione & gratiâ beneficiorum, ceu gra-
titudinis prescripto debitoq; iugo, non graduatè
aut valdè restitans, ideoq; affluentiore merito,
ut tuae iam spontis existens, liberè captiuares:
quiq; idem Dominus ac Saluator noster ho-
dierno magno illo ac solemnî præ ceteris die, &
hac eâdem quâ hæc maximè scribebamus horâ
(sub auroram Paschalis nempe diei) confracto
inferni carcere, captiuaq; ductâ captiuitate,

A 4. trium-

triumpho nobili victor ad superos gloriose est
reuectus. Sic per illa ut paullò ante humiliati
& indignissima passi, ita hac horâ clarificati &
supra modum exaltati Domini gloria merita
ex animo volebam, spei bona plenus, & fere
securus de euentu: quando & eodem hoc
magno publici Christianorum triumphi atque
gaudij die te materni carcer vteri in liberam
hanc lucem (quod recens intellexi) feliciter pro-
duxerit: ut tam laureatâ nimirum festâq; so-
lemnitate (cui nec Alexandri Macedonis nata-
lis geminâ Philippi parentis victoriâ illustris
componi vel per umbram potest) mundi huius
stadium ingressus, nec tu de indulgentissimi
agonothetâ palmis seu brauio desperares, neque
nos, qui prolixam in ceteris diuinâ bonitatis er-
ga te liberalitatem admiramur, in eo quod
VNVM est NECESSARIVM, aut tuam volun-
tatem desiderandam, aut Dei manum abbre-
viandam metueremus. Cùm enim solemni in-
augurandi Principis ingressu, publicâq; latitie
die, exulum omnium, quotcumq; currum eius
affectantur, vita, libertas, iusq; patriæ ac fami-
liae in integrum restitui soleant; quis non confi-
dat, hunc tam singularis lætitiae atque indul-
gentissimæ beneficentiae cœlestis Regis cemi-
tem,

tem, ad triumphantis ingressum se sistentem,
imò ab ipso eodem productum, triumphalis
participatione priuilegij priuatum iri vix pos-
se? Verùm quia reuocandæ Donationis iura in
vnâ, vt maximè, ingratitudinis culpâ fundari
Iurisconsulti vestri tradunt; hanc tute vt eu-
das, in tuâ nunc industria & manu, occasio-
nisq; oblatæ non supino amplexu, adspirante
quænunc tibi se offert diuinâ gratiâ, situm scias.
Hanc autem Occasionis bona HORAM tuam,
ne RVAT tibi, aut ruisse eam p̄st serus gemas,
bonam tibi in primis Mentem, & ad Angelici-
cam Commonitionem aures contriti & humili-
ati cordis à Deo propitio concedi totus precor.
Quo in voto finem facio, non euandi affectus
erga te & salutem tuam mei, lucubratiunculæ
huius quali quali curâ, etsi minus ad meam vo-
luntatem & aciem tuam accuratâ, fidem tibi
factam volens, & factum iri confidens,

Io. HEMELARIVS.

A 5

IV-

